

Rothschild Fine Art

[סטיוארט שילס]

"לפעמים בבוקר, בדיוק כשאני מתעורר, אני מרגיש שכל הדברים שמסביבי הופשטו מנוכחותם הארצית ונראים כמו רוח ערפילית המרחפת בחלל, ואז אני חובש את משקפיי. ברגעי המעבר הללו – כאשר הדבר היחיד שאני מסוגל לזהות הוא איזשהו עצם שתופס חלק מסוים מהמרחב – אני חש כאילו אני נמצא באחד מציוריו הזעירים והמדויקים של סטוארט שילס. במילה "מדויקים" אין כוונתי ששילס מצליח לתפוס כל רעף ורעף על גגות הבתים המרוחקים, אלא שהוא צובע את הבית בצבעים המתאימים באופן מושלם לכוונותיו עבור החלל הציורי... אולם היופי האמיתי בציוריו של שילס נובע מהטכניקה המשמשת אותו בהמרת הנוף השגרתי לשירה של צבע וגוון אשר לעולם אינה מאבדת מערכה כתוצאה מהמכניות המגושמת של הצביעה... צבעיו נחים בחלל כאילו היו כתמים מנצנצים של השתקפות אור, ובעיני רגע זה של התערבבות האורות והצבעים הוא הדבר היפה ביותר שניתן לראות בכל יום נתון, עם משקפיים או בלי."

Philadelphia Weekly / ג'ררד בראון

"ציורי הנוף של מר שילס שוכנים על קו התפר המטושטש שבין ייצוג והפשטה: יותר ויותר, הם נכנסים לתחום שהוא על טהרת הרמיזה. תוואי השטח מהווה חלק בלתי נפרד מהנוף, אולם התמונות כלל אינן מתמוססות, בדומה לטרנר, באותם ציורי שמן צנועי מידות. אלמנט זה מוחלף במשהו חמקמק הרבה יותר, משהו שקשה מאוד להעביר: האווירה של זירת ההתרחשות ותנאי מזג האוויר."

The New York Sun / מורין מולרקי

" עם כל יום שעובר, במקביל להתפתחות הדיאלוג בשבועות עבודתי האחרונים במקום זה, היד והמכחול מעיזים לדחוף הלאה יותר ויותר – אולי לכדי רדייה בנוף (מיקומם הממשי של "הצורה האובייקטיבית", "שם במרחק")... ולקיחת חירויות מסוימות המתאפשרות רק עם הביטחון שבחפירה שכזו. והציור – במושגים של חיבור לגורלו הפורמלי, על הפשטתו המתפתחת והתמונה המתהווה בגוונים שאינם קיימים מעבר למשטח העבודה – הופך למוקד המשיכה העיקרי וכך יכול, לאיטו, לומר לי מה הוא רוצה להיות. כמובן שלצורותיו החולפות של הטבע הטבולות באור ארעי נוכחות מוחשית ביותר, אולם כל פעם אני נזכר מחדש כי ציורים אלה "עוסקים" בעצם בתגובה פנימית לעובדות – במילים אחרות, לא מה שנראה, אלא איך זה נראה."

קטע ממכתב לחבר שנכתב במהלך עבודה לחופי אירלנד, קיץ 2004

House in the Park

[Stuart Shils]

"Sometimes, when I wake up in the morning, everything appears to have been stripped of its earthly presence and looks like a foggy apparition hovering in space. Then I put on my glasses. In those intervening moments – when all I can make out is that there's an object over there which fills this much space – I feel like I'm living in one of Stuart Shils' tiny, precisely made paintings. By "precise", I don't mean that Shils delineates every shingle on a house in the distance. Rather, that he makes the color of that house sit exactly where it want to in pictorial space....But the real beauty of Shils' painting lies in his transformation of the ordinary landscapes into tonal poems which never seem to get tripped up by the awkward machinery of paint..... (His) paint sits in space like shimmering blobs of reflected light, and, to me, that moment of confusion between paint and light is the most beautiful thing you'll see on any given day. With or without your glasses."

Gerard Brown / Philadelphia Weekly

"Mr. Shils's landscapes dwell on the uncertain border between representation and abstraction: increasingly, they cross into pure suggestion. Landscape is inseparable from scenery, yet scenes all but dissolve, Turner like, in these modestly scaled oils. In their place is something much more elusive, harder to evoke: the mood of a locale and the temper of its weather."

Maureen Mullarkey / The New York Sun

"And as this dialogue unfolds over the weeks of working here, each day the hand and the brush feel freer to push a bit more — to maybe bully the landscape (the concrete place of "objective form", "out there")... and to take certain liberties that only come with the confidence of this digging. And the painting – in terms of connecting with its formal destiny, with its evolving abstraction, an image emerging in pigment that does not exist beyond the work surface – becomes the primary focus and can now, slowly, tell me what it wants to be. Sure, the ephemeral forms of nature bathed in transient light are very real presences, but I'm reminded, that what these paintings are "about" is an interiorized response to that fact – in other words, not what was seen but how it was seen."

From a letter written to a friend while working on the Irish coast, summer 2004

Sunny Morning, Low Clouds Passing Over the Sea,
In and Out Light
Oil on paper mounted on panel

30.5x33 cm

בוקר שמשי, עננים נמוכים חולפים מעל הים, אור פנים וחוץ שמן על נייר, על פנל מ.ס.5x33 ס"מ

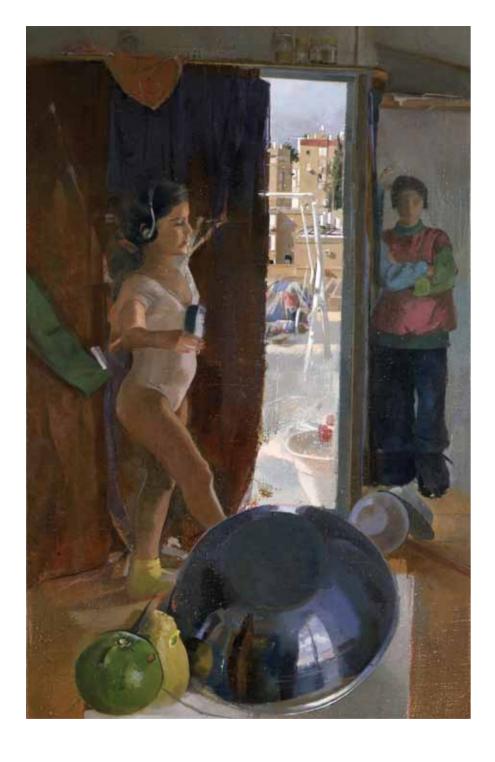
[סיגל צברי

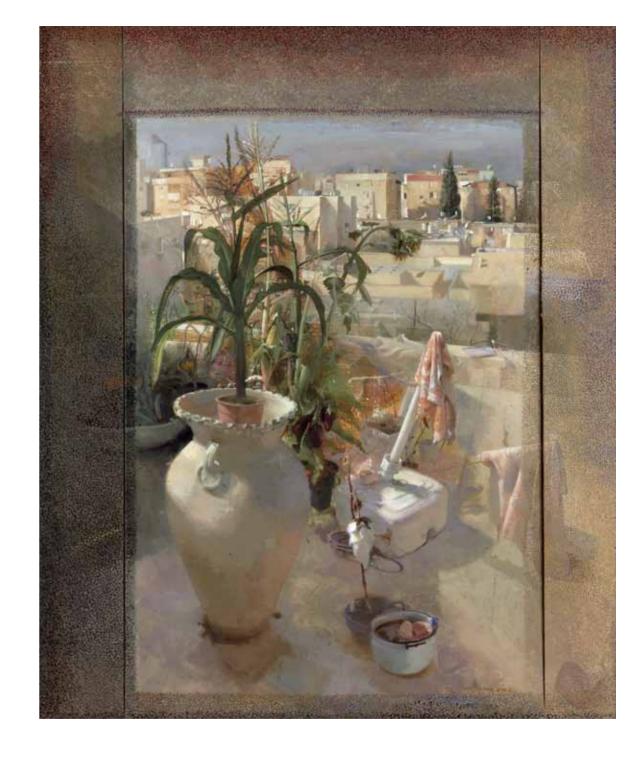
סיגל צברי פיתחה עם השנים שפה מגובשת וייחודית הן מצד פלטת הצבעים והשימוש במדיומים שונים באותה עבודה, הן מצד הנושאים המעסיקים אותה.צברי מנהלת מעין מרדף אחרי הטבע: היא עוקבת בצורה כמעט מדעית אחרי התפתחות הצמחים שהיא מטפחת בתוך דליים במרפסת ביתה, ומתארת בציוריה את התפתחות צבעיו של חציל , ואת צורתו המגודלת של פרי הבמיה שהיא אינה גוזמת עד שהפרי מתייבש ונתלה מדולדל על הענף. בתוך מערך זה היא משלבת אשכולות דימויים מתוך עולמה הפרטי והמשפחתי. מיניות ואימהות הן פן חשוב בעבודתה, המשתלב עם דימויי פוריות הטבע והתפתחותו.

אמיתי מנדלסון / לנוכח הממשי, בית האמנים ירושלים, 2003

שובל ובלפלים
paper עברון ובחם על נייר
2006 ס"מ / 2006–2006

SHOVAL and Peppers
Pencil and charcoal on paper
70x100 cm / 2005-2006

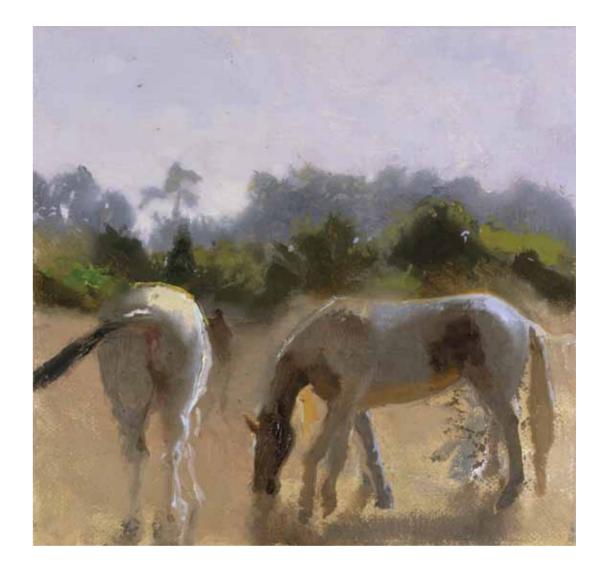

[Sigal Tsabari]

Sigal Tsabari, who studied with Israel Hershberg prior to the establishment of the Jerusalem Studio School, has developed over the years a unique pictorial language, both technically – in her color palette and in the use of various media on one painting – and in her subject matter. Tsabari engages in a sort of pursuit after nature: she follows almost scientifically the development of plants growing in buckets on her balcony, depicting the changing hues of an eggplant and the enlarged shape of the okra fruit, which she doesn't pick until the fruit dries off and hangs from the branch like a dead appendage. Such arrangements are often juxtaposed with images taken from her personal and family life. The growth of a plant serves as a metaphor for the growth of a person, or the growth of a child in the uterus. Themes of sexuality and motherhood comprise an important aspect of her work, as expressed in images of fertility and growth in nature.

Amitai Mendelsohn / Facing the Real

Each One for Herself Oil on canvas 14.5x15.5 cm / 2006 **כל אחת בשלה** שמן על בד 14.5x15.5 ס"מ / 2006

[יעל סקלייה

יעל סקליה מציירת רגעים פואטיים של תפיסה, זוויות אור ונקודות השקפה ייחודיות, בסגנון ציור שהוא ממש תאווה לעיניים. ציורי הקיץ הרבים שציירה באיטליה תרמו רבות להעמקת מערכת היחסים שלה עם הציורי הרומי והאיטלקי, אולם המאפיינים המושכים ביותר בציוריה הם המסתוריות ותחושת הניסיון להעברת רגשות שלמעשה ניתן להציגן רק באופן מרומז. תמיד האמנתי שיעל מנסה לתפוס בציוריה איזושהי תובנה חולפת, ואינה מסתפקת בנתינת הצצה קצרה לעולמה.

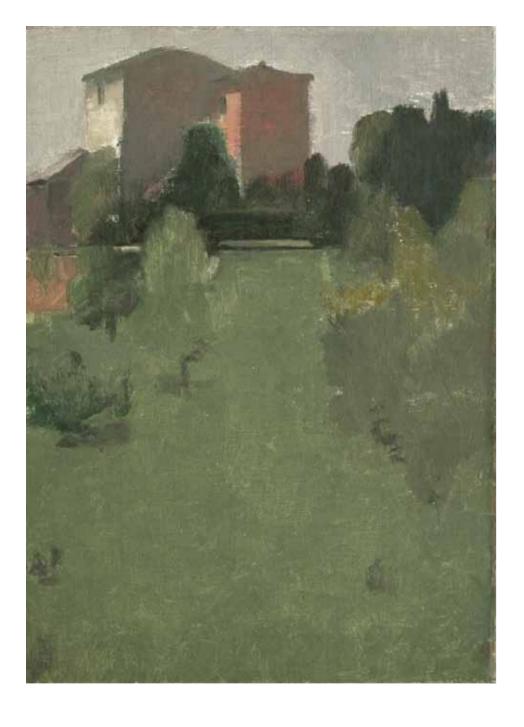
יעל סקליה נולדה בניו יורק ולמדה בבית הספר לעיצוב של רוד איילנד ובקולג' לאומנויות של מכון מרילנד. היא חייה ועובדת בירושלים מאז 1984. יעל הציגה בגלריית אייס שבניו יורק, ועבודותיה נכללות במספר רב של אוספים ציבוריים ופרטיים בזירה הבינלאומית.

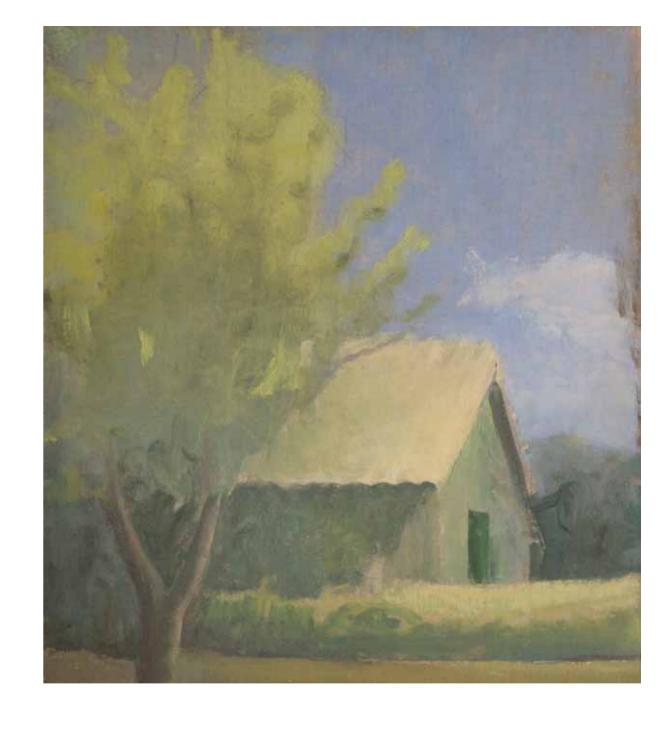
איתן כהן

View of the Old City
Oil on cotton mounted on board

20x25 cm / 2006

נוף אל העיר העתיקה שמן על כותנה מדבק לקרש 20x25 ס"מ / 2006

[Yael Scalia]

Yael Scalia paints poetic moments of perception, the most particular light and point of view with a hand which make her paintings a pleasure. Painting summers in Italy has deepened her relationship with Roman and Italian painting, but what captivates in her work is the enigma and sense of striving to articulate a feeling which can actually only be suggested. I always feel that Yael is painting to capture a fleeting insight, not only a fleeting glimpse of her world.

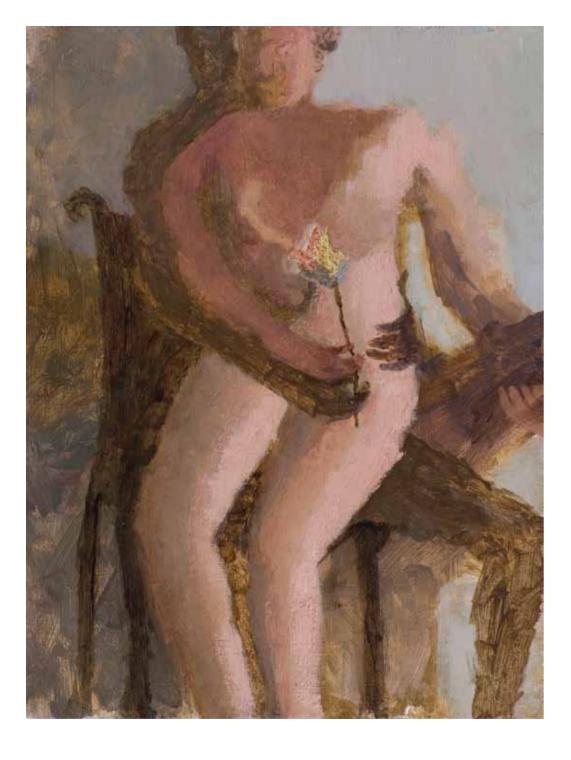
Yael Scalia was born in New York City and studied at the Rhode Island School of Design and the Maryland Institute, College of Art. She has lived and worked in Jerusalem since 1984. She was represented by the Ice Gallery, New York, and her work is included in numerous public and private collections internationally.

Eitan Cohen

Porch in Nachlaot Oil on canvas mounted on board 25x35 cm / 2000

מרפסת בנחלאות שמן על פישתן מודבק לקרש 25x35 *ס"מ /* 2000

[שרון אתגר]

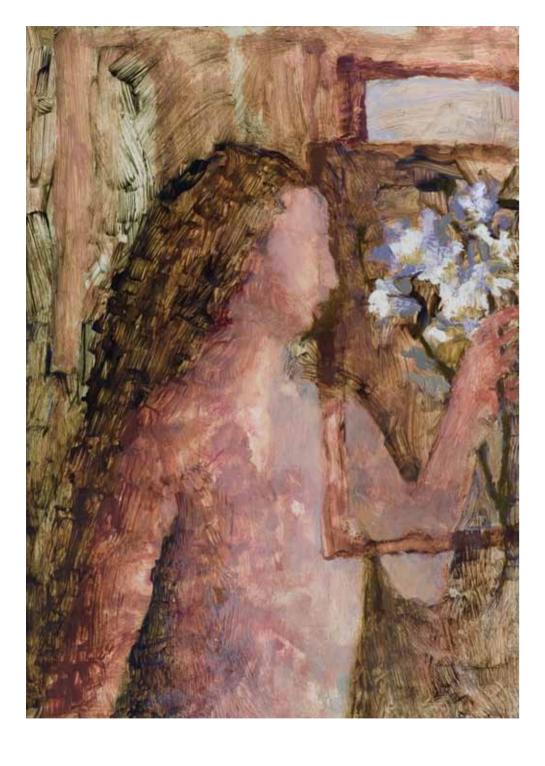
ציוריה של שרון אתגר מתמקדים במקום מסוים, מקום פרטי, אינטימי, שגבולותיו מתעצבים ביחס לחלל החדר. חדר הוא מקום ההתכנסות; עולם קטן בבידודו אך גם בהיותו מקביל לעולם הרחב ומשמש כמעבדה לבחינתו. הצבע ממצע את העולמות. ההתעמקות בטונאליות של הצבע, ההתעמקות בצבע כחומר של הממשות הציורית מובילה אותה לתובנות ולהיגדים חדשים על מציאות זו.

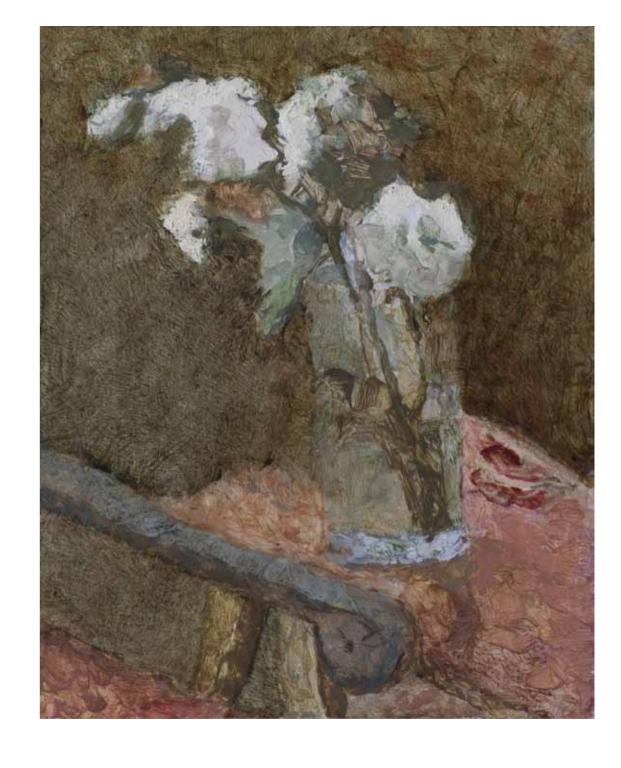
ההתבוננות מיתרגמת למערכת יחסים צבעונית וצורנית של פיגמנטים דחוסים אך בו בעת כמעט פשוטים בדרך בה הם מונחים זה לצד זה. הציור כאן שואף להתבוננות טהורה בעולם, אך התרגום של ההתבוננות הזו לעולם פרטי, לפאלטה פרטית, לארגון מחודש של החומר בנאמנות שאיננה בהעתקת ראי מדויקת של המציאות, מניב יצירה השונה מזו של הציור הריאליסטי. זה האחרון מתחייב יותר בתרגומו למה שהוא מזהה כמציאות שממול, לנוקשות גבולותיו של מה שהצייר תופס כלא-אני.

ממד העומק של יצירתה מתחזק דווקא מתוך הדו שיח אותו היא מנהלת במודע עם המסורת שכלפיה היא מתמקמת. Paula) פאולה מודרסון-בקר (Eduard Vuillard) עוצמת הרושם הראשוני של המפגש עם יוצרים כמו אדוארד וולארד וגוו'ן ג'ון (Gwen John) וגוו'ן ג'ון (Modersohn-Becker) הוא הד מתמיד אף בהתייצבותה העצמאית כציירת ובדרכה ליצירת מפתח צבעוני אישי. הציור של שרון אתגר מתאפיין במכלול הגורמים הללו שהיא מסוגלת להביא אל הקנבס וביכולת שלה לעבד אותם בפאלטה שלה לעמקות יוצאת דופן. דווקא מתוך המאמץ להשתלט על הממשות הזו נובעים תחושת אומץ ותהודה פסיכולוגית ייחודית מציוריה.

מנחם לורברבוים

'ללא שם' שמן על בד על עץ 2007 / ס"מ / 40x30

[Sharon Etgar]

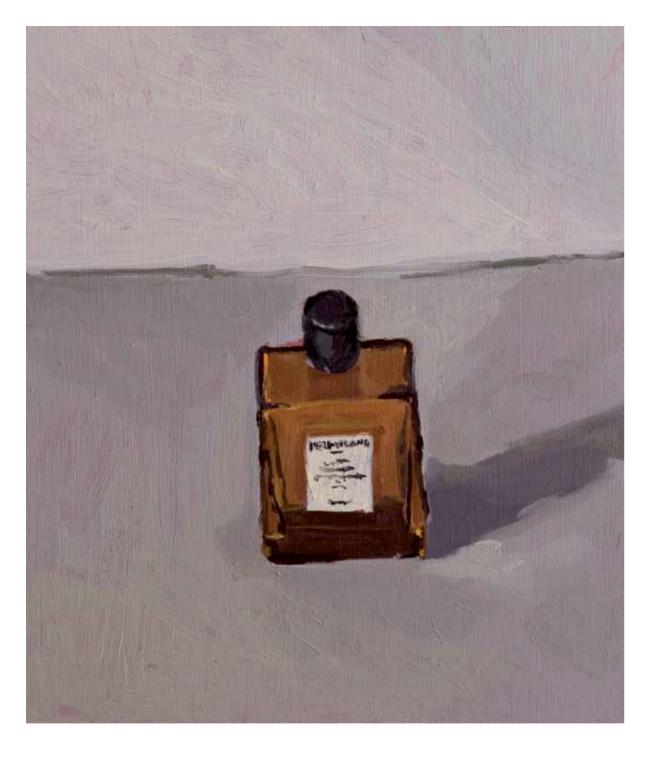
The paintings by Sharon Etgar focus on a specific place, a private and intimate place with borders that are formed and shaped relative to the space of the surrounding room. A room is the place of gathering; a minuscule world set apart in seclusion, but also, existing parallel to the external world, the room serves as a laboratory to examine that which is outside. The colors are the platform of the worlds. Delving into color tones and the focus on colors, as the building blocks and matter of a painting's reality, lead Sharon to new insights and a deeper comprehension of this reality. The careful observation translates into a colorful and formative relationship between pigments that simultaneously seem both condensed and simplistic in their layout.

The painting here strives for pure observation of the world; however the translation of this observation when introduced to the private world, the private palette, to the reorganization of matter with a degree of loyalty that is less than an accurate mirror image of reality, leads to a creation that differs from that of a realistic painting. The latter is more obligated in its translation to what it determines to be the parallel reality and is subject to the severe rigidity of what the painter determines as not-me.

The dimension of depth of her work is strengthened by the conscious and purposeful dialog that she leads with the tradition towards which she leans. The powerfulness of first impressions from meetings with artists such as Eduard Vuillard, Paula Modersohn-Becker and Gwen John is a constant echo in her emergence as an independent painter, and on her path to creating a personal colorful index. Sharon Etgar's painting is characterized by this array of factors which she is capable of introducing to the canvas and in her ability to process them in her palette to an extraordinary degree of depth.

Menachem Lorberbaum

[גיא ינאי]

בחפצים/הומאז'ים חושף גיא ינאי את "הפואטיקה החומרית" של חיי היומיום. ה"דיוקנאות" האינטימיים והמוקפדים של נעלי ספורט, טלפונים סלולריים, שטרות כסף, צמחים וקופסאות שימורים, הנם תיאוריים וליריים כאחד. הם מכילים בעת ובעונה אחת שתי פרספקטיבות – מעניקים תיעוד אמפירי לפרטי הפרטים הבנאליים של הקיום האנושי ובה בעת לוכדים גם את כוח הפיתוי המתעתע שמפעילים הפרטים הללו על נפשנו. אפשר שאנו מתבוננים בהם תכופות מלמעלה, בתחושת אדנות קלה, אך באותה שעה הם מרתקים אליהם את מבטנו מלמטה, בקסמם האסתטי ובהבטחה לממש את תשוקותינו הכמוסות ביותר – שתכופות שוכנות בתת-מודע. למעשה, סדרת הציורים הזו מגלה לעינינו את הדרך שבה חפצים מאכלסים חלל פיזי ופסיכולוגי כאחד, ואף מטשטשת את הגבולות ביניהם.

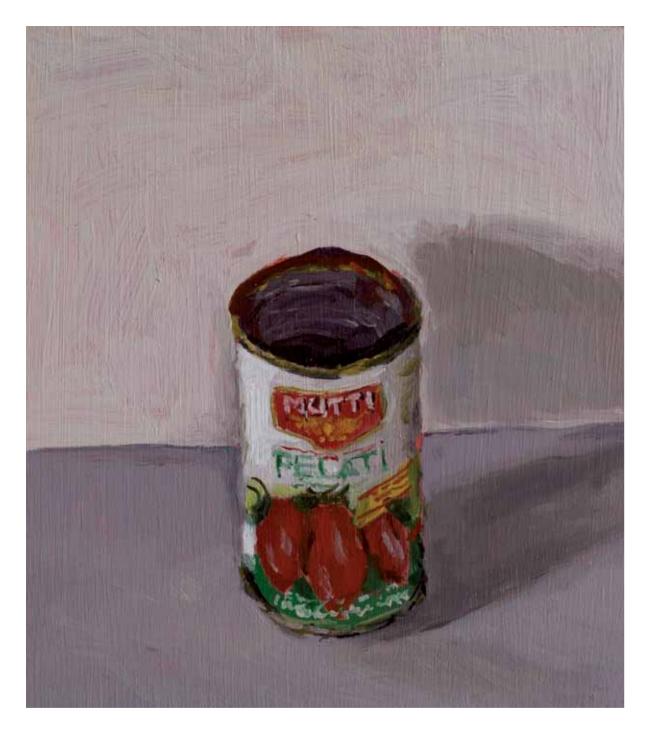
בהקשר זה מבקש ינאי שפה חזותית שתיטיב ללכוד הן את הדיוק שבדברים והן את נטייתם להתמוסס. מבין שני הקטבים האלה מגיח כל אחד מהחפצים מפני השטח של פנל הציור, לכאורה מעוגן בממשי בעזרת ההצללה והפרספקטיבה, אך האלה מגיח כל אחד מהחפצים מפני השטח של פנל הציור, לכאורה מעוגן בממשי בעזרת ההצללה והפרספקטיבה, אך בה בעת חומק מן הממשי, קורס ומתמזג אל תוך השטחיות המוחלטת של הפנל. זוהי הדילמה המודרניסטית שקמה לתחייה, גילוי מחודש של הפרויקט של מאנה ופיקאסו. קל לחוש את הדחיפות שבמבע הזה – הוא מדבר על חקירה מתמדת של הציור כחפץ וכייצוג כאחד. ואולם ינאי חורג מן הפורמליזם הטהור ומתעלה עליו; החקירה שלו חושפת את האופן שבו ההיסטוריה והפרקטיקה של הציור, החוויה הפנומנולוגית של התפיסה ועצם טבעם של "הדברים" נשזרים אלה באלה ומפרים זה את זה.

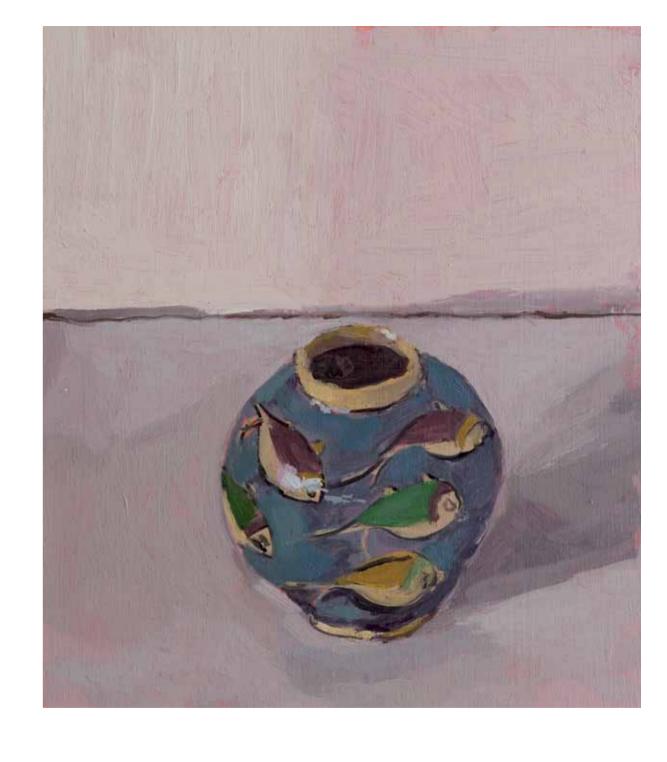
נואית בנאי

Helmut Lang (Curion Eau de Cologne)

From the Series Objects/Homages

Oil on panel 23x20 cm / 2007 **הלמוט לאנג (או דה קולן)** שמן על פנל 23X20 ס"מ / 2007 מהסדרה *חפצים/הומאז'ים* תרגום: דבי איילון

Mutti Pomodoro Pelati Oil on panel 18x16 cm / 2007 From the Series Objects/Homages **מוטי – עגבניות מקולפות** שמן על פנל 18x16 ס"מ / 2007 מהסדרה *חפצים/הומאז'ים* Sicilian Bowl
Oil on panel
23x20 cm / 2007
From the Series Objects/Homages

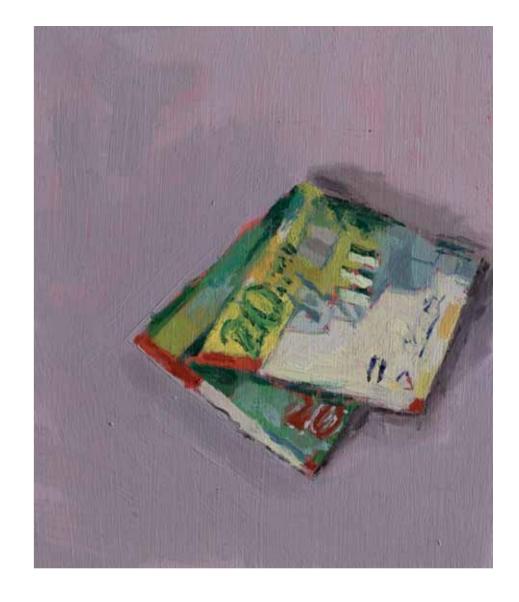
קערה סיציליאנית שמן על פול 23x20 ס"מ / 2007 מהסדרה *חפצים/הומאז'ים*

[Guy Yanai]

In *Objects/Homages*, Guy Yanai reveals the 'material poetics' of everyday life. His intimate, meticulously rendered 'portraits' of gym shoes, cell phones, bank notes, plants, and canned preserves are both descriptive and lyrical. They simultaneously occupy two perspectives, at once empirically documenting the banal minutiae of our human existence while also capturing the phantasmagoric allure they hold over our psyche. While we may be looking at them, often from above, with a slight feeling of mastery, they are also captivating our gaze, from below, with their aesthetic appeal and a promise of fulfilling our deepest, often unconscious, desires. Indeed, this series makes visible the way in which objects occupy both a physical and psychological space while also blurring the boundaries between them.

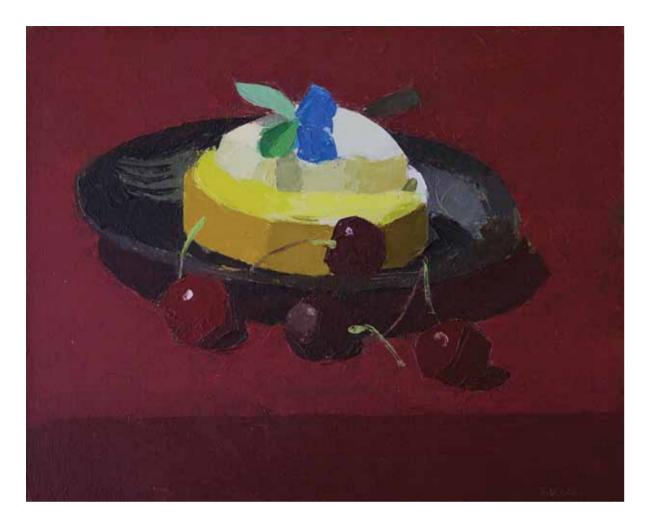
In this context, Yanai seeks a visual language that can adequately capture both the exactitude and evanescence of things. Lodged between these poles, each object emerges from the surface of the panel, seemingly grounded in the real through chiaroscuro and perspective, while simultaneously eluding the real by collapsing and melding with the panel's utter flatness. It's the modernist conundrum redux, the project of Manet and Picasso rediscovered. The urgency of this manifestation is palpable – it speaks of a perpetual interrogation of painting as both object and representation. Yet Yanai surpasses pure formalism; his inquiry reveals a reciprocally productive intertwinement between the history and practice of painting, the phenomenological experience of perception, and the very nature of 'things.'

Nuit Banai

Twenty Shekels
Oil on panel
14x12 cm / 2007
From the Series Objects/Homages

עשרים שקלים שמן על פנל 14x12 ס"מ / 2007 מהסדרה *חפצים/הומאז'ים*

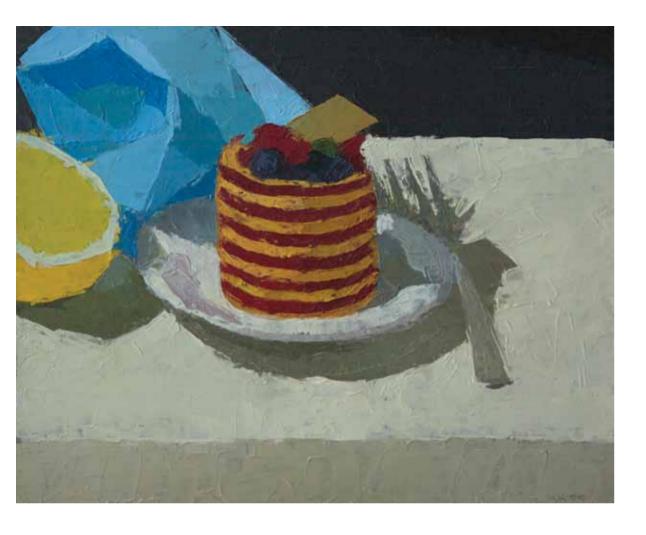
[קן קיולי]

קן קיולי הינו צייר המציג חיבור רציני ובעל הבנה מקיפה אל האמנות ואל הפעולה של עשיית ציורים. עבודתו אחוזת איכות מדהימה: שמחה ראשונית, אולי התאהבות מתמשכת, מעצם עובדת היותו צייר, מעצם ההתבוננות באמנות ועשיית הציורים.

ישראל הרשברג

Tart with Cherries
Oil on panel
25.4x32 cm / 2000

עוגה עם דובדבנים שמן על עץ 2000 / 25.4x32 ס"מ

שמן על עץ

רֶ שוּלקוּקַ מוּקַ רֶ

Ken Kewley is a painter who reveals a serious and profoundly comprehensive engagement with the art and act of picture making. His work is possessed of a most astonishing quality: a primal joy, a continuing infatuation perhaps, with the very purpose of being the painter, of looking at art and making pictures.

Israel Hershberg

View Out Back, Easton, PA
Acrylic on paper
25.4x26.7 cm / 2007

נוף מהחצר האחורית של איסטון, פנסילבניה אקריליק על נייר 25.4x26.7 ס"מ / 2007

I	Rothschild Fine Art	ĺ
ı	Romschild Fine Art	

[רוטשילד אומנות

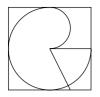
שדרות רוטשילד 140 Rothschild Blvd., Tel Aviv, 65272, Israel
Telfax. +972 77 5020484 077-5020484 077-5020484
Eitan Cohen +972 523729431 052-3729431 052-3729431 עובר כהן 10bar Cohen +972 52 8729490 052-8729490

שעות הפתיחה Mon-Thu: 11:00-18:30 18:30-11:00 ימים ב-ה: Fri: 10:00-13:00 13:00-10:00 יום ו: Sat : 11:00-13:00 13:00-11:00

> info@rgfineart.com www.rgfineart.com

עיצוב: סטודיו קפלן/פרנקו (קובי פרנקו, גילה קפלן, נירית בנימיני) הדפסה: דפוס ע.ר. תל-אביב 2008

> Design: Kaplan/Franco Design / kfdesign.co.il Print: A. R Printing Tel Aviv 2008

Rothschild Fine Art